

SLOVENE C

Štev. 34. **POLITIČEN LIST ZA SLOVENSKI NAROD.** Leto XXXII.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah štev. 2.
(vhod čez dvorišče nad tiskarno).
Z urednikom je mogoče govoriti le od
10.—12. ure dopoldne.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma
se ne sprejemajo.
Uredniškega telefona štev. 74.

V Ljubljani, v petek, 12. februarja 1904.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob polu 6. uri popoldne. — Velja po pošti prejeman:
za celo leto 26 K, za polovico leta 13 K, za četrt leta 6.50 K, za 1 mesec 2 K 20 h. V upravnistvu
prejeman: za celo leto 20 K, za pol leta 10 K, za četrt leta 5 K, za 1 mesec 1 K 70 h.
Za pošiljanje v Ljubljani na dom je dostavnine 20 h. — Plačuje se vnaprej.

Upravnistvo je v Kopitarjevih ulicah štev. 2.
V sprejema naročnine, inserate in reklamacije. —
Inserati se računajo enostopna pettista (dolžina
72 milimetrov) za enkrat 13 h, za dvakrat 11 h, za trikrat
9 h, za več kot trikrat 8 h.
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrtsta
26 h. — Pri večkratnem objavljenju primeren popust.
Upravniskega telefona štev. 188.

Rusija-Avstrija-Balkan.

Zgodovina pripoveduje, da je pač mogoče ruskemu orjaku raztrgati obleko, vreči mu kamen v hrbet ali peska v obraz, ni pa znano, da bi ga bil kdo vrgel ob tla ter mu polomil rebra in kosti. Napoleon I. je bil največji vojskovodja, kar jih pozna zgodovina; zbral je najboljšo svojo armado proti Rusiji, pa odnesel je komaj golo življenje z ruskim poljan. Ravno pred 50. leti je bila skoraj vsa Evropa na nogah proti Rusiji v krimski vojski, in kaj so dosegli možiči? Nekaj stolpov so razbili v Sebastopolu. In danes, ko so Japonci zavrtno, v temni noči kot morski tolovaji poškodovali in uničili nekaj ruskih ladij, plešejo kakor medvedje samega veselja ljudje, katerim je Slovan — barbar in Rus — azijski divjak. Toda naše prepričanje je, da bodo Japonci prej ali slej molili kolenje molitvice, ker so takoj v prvem hipu postavili v boj vse, kar hodi in plava, dočim so ruske moči neizcrpne. Nikakor se ne čudimo, da si skušajo Japonci z uspehi in sadi svojega 40.letnega obdobjanja vrednega truda in dela priboriti prvo besedo med mongolskimi rodovi na vzhodnih obalah Azije ter na sosedovo zemljo razširiti meje svojih bivališč, ker so jim otoki ob Tihem morju postali pretesni — toda le političen otrok more trditi, da si bodo Rusi pustili izvit iz rok postojanke v Aziji, za katere so že žrtvovali milijarde. Prvi porazi na morju morejo le razpaliti srd »severnega medveda«, da bode zgrabil z vsem gojčevom »pomorsko podgano« ter jo vrgel nazaj na otočje.

To je naša želja, to pa je tudi naša trdna prepričanje.

Drugo vprašanje, katerega smo se že včeraj dotaknili, pa je, kaj naj stori Avstrija z ozirom na nemire na Balkanu. Kakor vse kaže, ostanejo velesile z ozirom na rusko-japonsko vojsko nevtralne. Toda ta vojska bode že v najbližjem času posredno vplivala na razvoj balkanskih razmer. Angleži se ne strašijo nobenega sredstva, da bi Rusom zaprli pot do Carigrada.

Ze od leta 1841. so Dardanele zaprte ruskim vojnim ladjam. To poniževanje za Rusijo se ponavlja v pariški pogodbi iz l. 1856. Vse druge pogoje je Rusija že razveljavila, le skozi Dardanele si še ne upa. Tu preži Anglež kakor sestradan pajek na muho. Rusi pa so zamudili najlepšo priliko ob angleško-burski vojski, da si niso z Avstrijo razdelili Balkana.

In to se danes maščuje, ker taka prilika se ne ponudi niti vsako deveto leto. Pa ta napetost med Rusi in Angleži bi nas Avstrije končno malo zanimala, ko bi Angleži ravno sedaj ne mešali kaše v balkanskem kotlu.

Kakor gotovo se namreč bliža pomlad, tako se zopet sproži vstaška puška na Balkanu, ko odleze sneg izpod strehe. In tu je za nas najjednostavnejše vprašanje: Ali naj Avstrija zopet stoji na straži na Balkanu za turškega sultana? Ali ni že dovolj na sla-

bem glasu naša država pri vseh slovanskih narodih od Save doli do Soluna, od Adrije do Črnega morja? In temu je vzrok stara, nesrečna politika, katera prisega na staro načelo »status quo«, ki leži kakor visoka skala na sredi pota, a tudi kakor mēra na balkanskih narodih. Povsem narobe svet! V Aziji sta dva bolnika, ki sta vesela, ako ju razposajeni otroci ne lasajo za ušesa. Na Balkanu pa je bolnik, ki ima pri vzglavju in vnožju svojega kreveta privezane mlade junake, da mu morajo muhe in komarje odganjati z nosa in čela. Evropski policaji pa stojé na pragu s puškami in topovi, da staremu lenuhu in azijskemu pritepecu ne motijo miru in spanja stoletni beli krščanski sužnji. O da, ko bi bili ti narodi germanske krvi, že davno bi se bila ganila stara Evropa ter šla reševati »zapadno kulturo«, kakor naša ljuba Avstrija leta 1864. »drage nemške brate«. Ker pa po njih žilah teče slovanska kri, naj jo i nadalje pije osmanski krvoraz.

Avstrija in Rusija ste sicer v dogovoru glede Balkana od leta 1897, in minolo jesen ste v Münstegu obnovili svoje obljube. Toda kedar ni mačke doma, so miši dobre volje. Koreja je daleč in ondi imajo danes Rusi dela polne roke, zato bi bilo prav čudno, ko bi na pomlad s Turkom ne zaplesali Bolgari, Srbi in Makedonci. Ali bode Avstrija mirno gledala divji ples pred pragom in pod oknom? Ali ne pojde gasit sosedove strehe, da zabrani svoj skedenj? Avstrija je že mnogokrat zamudila pravi trenotek, in ne bomo se čudili, ako bode grof Goluchowski prespal tudi to ugodno priliko. Seveda, ako misli naša država »nemško« kulturo nositi na Balkan ter delati gaz vsenemški politiki, potem je bolje, da ostane doma. Naša želja pa to ni in tudi ne koristi države. Avstrije poklic je, da se pokaže kot braniteljica in rešiteljica krščanskih narodov na Balkanu in da jim zagotovi tudi kot Slovanom svoboden razvoj na rodni zemlji.

Vojska.

Kaj bo? O tem pišejo vsi listi. Umevno je, da so glavni židovski listi na strani Japonske, ker slovanska kultura židu ne diši. Židje kažejo s tem svoj srd do Rusije, ki židom stopa na prste, kakor zaslužijo.

Prav odkritosrčno je vzdihnil v nekem dunajskem židovskem listu neki židovič: »Kaj bo z židi, ako zmaga Rusija!«

Kar pišejo židovski listi, na to ni veliko dati. Židovski in angleški listi bi najraje, da bi se ves svet vzdignil proti Rusiji.

Prazna je skoro gotovo tudi njihova uada, da bi Angleži prihiteli Japoncem na pomoč. Oni vedo dobro, kako Indija hrepenče čaka na rešitev iz angleškega jarma, valed česar jim morejo Rusi vzdigniti vso Indijo v kratkem času in težišče boja bi se preneslo v Indijo. Tam pa bi malo koristile Angležem vse njihove ladje. Priti bi mogel konec ne le njihovemu gospodarstvu v Aziji, ampak njihovi svetovni veljavi sploh. Seveda bi Amerika rada videla, da se Angleška vmeša, ter je tudi v tem oziru podpihovala. Amerika ve, da bi potem za Angleško nastale slabe posledice in bi tudi Amerika potem dobila na račun Angleške kaj dobička. Vendar je sedaj tudi Amerika proglasila svojo nevtraliteto.

Tisti, ki se boje angleškega nastopa, naj pomislijo, da Italija in Francija skupaj že to-

liko zmoredi, da bi ob ruski strani odbijali angleške poskuse. Sicer pa angleški listi več kriče, nego treba.

Tako je Angleška tudi popolnoma mirno vtaknila v žep vest, da so se ruski vojaki pred Čemulpo rešili na francoske ladje.

Kot mrzel curek je polila izvestne židovske časnikarje vest o ruski zmagi pred Port Arturom.

Pomagali so si ti židovski časnikarji iz zadrege ter trdili, da so si Rusi te zmage naravnost izmislili.

Tako hočejo prikriti blamažo svojih preokovanj. Razume se, da jih boli dejstvo, ker so Japonci dosegli uspehe le pri zavratnem nočnem napadu, in ker so pozneje Rusi, dasi z izgubami, vendar tudi na morju obvladali japonsko brodoge ter ga zapodili izpred Port Artura. To so storile tri ruske vojne ladje proti številnemu japonskemu brodogju. Taka ruska čilost bo tudi nadalje obvladala sovražnika!

Včeraj so javljala angleška poročila, da so Japonci razstrelili v zrak neki most mandžurske železnice. To bi bila vsekakor velika škoda za transport ruske vojske. Že pred tedni se je poročalo, da so Japonci tudi po Mandžuriji razstrelili svoje ljudi v obleki Jelavev, ki hujkajo mandžurske domačine proti Rusiji, da bi šli za Japonce in Angleže po kostani v ogenj. Tudi angleški agentje hujkajo Kitajce, da bi za hrbtno napadli Ruse, dočim bi jih Japonci prijelijo spredaj. Rusi so pa zastražili Mandžurijo tudi za take slučaje, in sedaj se celo čita, da bodo vlasti v strahu pred rumeno nevarnostjo, združeno pritiskom na Kitajsko, da mora ostati nevtralna. O tem smo že včeraj kratko poročili.

Se enkrat priporočamo čitateljem, naj se ne dajo vznemirjati po londonskih poročilih. Tudi če bodo Japonci dosegli na morju še kak uspeh — končna zmaga bode brez dvoma ruska. Uspehi na morju so večkrat odvisni od srečnih slučajev. Rusija zmaga iz dveh razlogov: V prvo zato, ker ima neizmerne in neizcrpne materialne na vojakih in je neizcrpna na materialnih sredstvih. Rusija more v nujnem slučaju v boj postaviti 9 milijonov, za katereleži potrebni vojni material, orožje in streljivo, v evropski in azijski Rusiji. Drugi razlog, ki govori za zmago Rusije, je ta, da je ruska diplomacija danes prva diplomacija na vseh petih straneh sveta.

A Japonska? O tem prav dobro pove tržaški dnevnik: »Japonska je podobna priprostemu slugi, ki se, oblečen v gosposko obleko, podarjeno mu od gospodarja, ponaša in šopiri v javnosti, posnemovaje pred svetom elegantne manire in navade svojega gospodarja. Vsa današnja vnarja in navidezna blaginja Japonske ni nič drugega, nego — li maskirana politična in vojniška jakost, ki stoji na vulkanu šovinizma, ali tudi na robu ekonomične propasti, ki predstojajo rusko-japonsko vojno le povspeši.«

Japonska je na pragu denarnega bankrota. Njeni lastni denarni viri so izčrpani. Zato igra sedaj na dobro srečo. To igro pa izgubi, ne da bi ji kaj pomagali izposojeni angleški šterlingi... Angleški stric, ki bi rad vse zavrtno nahujskal proti Rusiji in ki vidi v sedanjem boju zadnji up, da si ohrani moči v Aziji, odšel bo tudi s pozorišča z dolгим nosom.

Nevtralnost držav. — Prepir za Vei-hai-vel.

Petrograd. Tukajšnji listi pravijo: Z ozirom na to, da je japonsko brodoge naskočilo Port Artur od angleške luke Vei-hai-vel, se ruska vlada skoro gotovo postavi na stališče, da je s tem angleška vlada prekršila nevtraliteto.

Petrograd. »Novoje Vremja« piše Luko Vei-hai-vel smo deslej smatrali, da je pod kontrolo Angleške. Sedaj se vidi, da je ta luka japonska operacijska postojanka. S tem, ker je Angleška oddala Japoncem Vei-hai-vel, je kršila nevtraliteto, in sedaj morajo smatrati Rusi Vei-hai-vel za del japonskega teritorija. Tako je Angleška Rusiji sama dala pravico, da zahteva od Angleške odškodnino za škodo, ki je nastala, ker so Japonci dobili angleško luko za svoje operacije. V nekem sličnem slučaju je bila Angleška brezpogojno obsojena.

Petrograd. Ker japonsko brodoge operira iz luke Vei-hai-vel, je tu veliko razburjenje proti Angležem, ki so imeli to luko v najemu od Kitajke, ki je torej tudi odgovorna, ker to trpi. Admiral Aleksejev je računal, da Vei-hai-vel ne bo na razpolago japonskim operacijam, zato je bilo rusko brodoge presenečeno.

London. V včerajšnjem tajnem svetu je kralj Edvard podpisal izjavo o nevtraliteti Angleške v rusko-japonski vojski.

Dunaj. Z ozirom na noto ameriškega drž. tajnika Haya se poroča, da je kitajska vlada že prej sama izjavila, da v tej vojski ostane nevtralna.

Rim. Uradni list priobčuje izjavo, da bo Italija nevtralna.

Angleška poročila o ruskih izgubah.

London. Parnik »Cesarevič« se je v boju pred Port Arturom potopil z vsem moštvom. (?)

London. Port Artur bo za Ruse izgubljen. (?) Ruski častniki, ki so prišli v Čfu, obsojajo Aleksejeva in pravijo, da samo Kuropatkin, junak pri Plevni, more rešiti Port Artur, da ga ne vzamejo Japonci. V Dalni in v Port Arturu je velika zmešnjava. Japonci so zapustili obe mesti.

London. V Rumenem morju je velik vihar, ki bo poškodovanim ruskim ladjam jako nevaren.

London. Japonsko poslaništvo pravi, da so ruske izgube večje, kakor pa so listi poročali. Devet vojnih ladij so Rusi izgubili; štiri od teh so se potopile, nekaj je poškodovanih in dve so Japonci ugrabili.

London. Japonci so Rusom vzeli še dve vojni ladji; tudi pet parnikov so Japonci ugrabili.

London. Japonci so vzeli ruska parnika »Novi« in »Mukden«. Parnika sta last kitajske vzhodne železnice.

Dunaj. Iz Londona se poroča da so Japonci Rusom uničili 2 bojni ladji, dve križarici, enega rušilca torped, 2 ladji so jim pa vzeli.

Neresnična poročila.

Petrograd. Vest, da so Japonci poskušali se izkrcati pri Port Arturu, se uradno razglša kot neresnična.

London. Japonci poročajo sem iz Tokia: Rusi so s sovražnostmi prej pričeli, nego so Japonci oddali pred Port Arturom v noči od 8. na 9. svoje strele. Prvi strel je oddala ruska ladja »Korejec« že dne 8. t. m. zvečer na japonske torpedne ladje, ki so spremljale japonske transportne ladje. (Ta vest pač ni verodostojna.)

Maščevanje Kitajcev?

Kitajska se tudi giblje. Vsaj tako se s silno hitrostjo zatrjuje iz Londona in celo iz Petrograda prinašajo nekateri listi poročila, da so evropski poslaniki v Pekinu dobili jako vznemirjajoče vesti. Tako zatrjujejo ta poročila, da se je kitajska vlada odločila, poslati 200.000 boksarjev v Mandžurijo z naročilom, da razderajo sibirsko železnico, da preprečijo dovažanje živeža ruski armadi. Kitajska se hoče na ta

način maščevati Rusiji. Tudi Japonci v Mandžuriji groze sibirski železnici. — O teh poročilih se pa zatrjuje z Dunaja, da so na padcu, pač pa hočejo boksarske čete postopati na svojo roko (?).

Nadaljne vesti se glase:

Petrograd. Iz Pekinga poročajo, da Kitajci s svojim postopanjem vzbujajo vznemirjenje. Princ Čin se je z japonskim poslanikom tajno posvetoval. Čete Čunguzov ob sibirski železnici se množijo, in govoriše, da jih urijo japonski častniki. Boje se, da ne bi imela Japonska načrt, s pomočjo Čunguzov motiti uvoz živil in novih vojakov na bojišče po mandžurski železnici. Kitajska armada se je pomnožila, vladni komisarji so odšli v province po nove čete.

London. Kitajska cesarica vdova je zelo vznemirjena. Svoje sorodnike je skrila v notranjosti dežele in misli pobegniti, ker se boji nevarnih nemirov zoper vlado in tujce.

London. »Central News« trdi, da je res, da so Japonci razstrelili en most mandžurske železnice in da je vsa proga popolnoma obkoljena.

London. V slučaju, da Kina prekine nevtralnost, udarijo Rusi na Peking. Japonci bi potem izkrcali svoje čete ob izlivu Pahoreke.

Japonci na Koreji.

Japonske čete, ki so se izkrcale v Čemulpo, so že v Sūulu. V okolici so Japonci napravili skladišče za kruh. Japonci so storiili vse, da zatro v Sūulu vstajo domačinov proti njim. Japonski konzul je dal nabiti po mestu lepake, na katerih obljublja Koreanecem, da bodo Japonci z njimi dobro postopali.

London. V Sūul so Japonci prišli peš ali pa se pripeljali po železnici, katere Korejci niso razdrli. Že pred vojsko so imeli Japonci okoli Sūula 2500 mož, katerim so se pridružile nove čete iz Čemulpa. Ruska posadka v Sūulu, 800 mož, je skoro gotovo vjeta. Od Fasana tudi korakajo Japonci proti Sūulu, kamor pridejo v petih dneh. Naraznih krajih so Japonci že pred izbruhom vojske napravili skladišča za živež. V Sūulu hočejo Japonci vjeti korejskega cesarja Li-Hs, ki je pa srečno pobegnil v francosko poslanstvo, kjer se je baje izrazil: »Kaj bi si delal skrb. Ako bi si delal skrb, ne bi bil boljši. Povedal sem že, da hočem biti nevtralen. Kadar bo treba, bodo že druge vlasti posegle vmes.

Dunaj. Ko glavna japonska armada koraka proti severu Koreje, hočejo manjši oddelki napesti dosežanja taborišča Rusov na korejski zemlji: Kuasan, Siongčün, Činampo, Šiupo, Časemdo in Oisan. Severna Koreja je Japoncem znano bojno polje že iz srednjega veka. Od Pjongjanga (to utrjeno točko so Japonci že l. 1894. vzele) so tako slaba pota, da morejo čete na dan prehoditi le 10 kilometrov. Predno bodo Japonci prišli do reke Jalu, zbrali bodo Rusi ondi veliko armado. Sele tu se prične prava vojska. V Čemulpo nadaljujejo Japonci izkrcavanje vojaštva.

Rusi razstrelili vojno ladjo v zrak.

Dunaj. Dočim angleška poročila poročajo, da so Japonci ruski parnik »Varjak« spravili v japonsko luko Sasehs, kjer bo dobil drugo ime ter bo tako pomnožil japonsko brodogradnjo, se danes javlja, da tega parnika v boju pri Čemulpu Japonci niso vzeli Rusom. Ko se je moštvo rešilo, je ruski poveljnik parnik razstrelil v zrak. Francoske ladje so pravočasno naznanile Rusom dohod Japoncev.

Dunaj. Tudi nekatera angleška poročila sedaj pravijo, da sta ruski bojni ladji »Varjak« in »Korejec« v boju pri Čemulpu obe zgoreli in se potopili, vendar dostavljajo, da ju je zažgal ogenj iz japonskih topov.

Bitka na morju.

Iz židovskega vira se poroča, da je imela Rusija prve dni v vojni velike izgube. Oklopne ladje »Cesarjevič«, »Retvizan« in »Poltava« so poškodovane, oklopne ladje za varstvo obrežja »Ashold«, »Palada« in »Diana« ter križarice II. razreda »Novik« so istotako škodo trpele. V Čemulpu so Rusi izgubili ladjo »Varjak« in čoln za kanone »Korejec«. Rusija je izgubila od osmih tri vojske ladje — »Cesarjevič« in »Retvizan« sta bili izmed največjih in najmodernejših ladij — od 9. ladij za varstvo obrežja so izgubili 4. Rusi imajo zdaj na morju ladje, ki imajo 130.000 ton skupne teže, a japonske ladje 200.000 ton skupne teže. Rusko ladjeve nima skoro več nikake nade na zmago, pravijo židovski listi. Nam se tu zdi, da razlika ni tolika, da bi Rusija ne mogla ob dobri sreči tudi na morju biti zmagovalka.

Berolin. Iz Svinemünd poroča neki nemški kapitan, da je videl v Vzhodnem morju 12 ruskih bojnih ladij, ki so na poti v Azijo.

Petrograd. Pod predsedstvom carja se je včeraj vršil kronski svet, ki je sklenil vse ruske bojne ladje poslati v Tihi ocean. Rusija je zopet prosila, da sme Sredozemsko brodogradnjo skozi Dardanelle. Rusija hoče, da pride do velike pomorske bitke.

Ruske priprave.

Ruske čete korakajo na Korejo ob reki Jalu. Morski trdnjavi Port Artur in Vladivostok imata nalogo, da varujeta ob strani vkrcaje Japoncev na Korejo. Japonci nameravajo v Niušvang ukrasti 40.000 mož, da odrinejo to deželo od Port Arturja in Dolnega in da vznemirijo desno krilo ruske vojske, ki prodira ob reki Jalu.

Petrograd. Carjev ukaz zapoveduje ustanovitev tretjega sibirskega vojnega kora. Cesarski namestnik Aleksejev je imenovan vrhovnim poveljnikom ruske armade v Aziji. Poročilo, da je imenovan na to mesto ruski vojni minister Kurpatkin, je napačno.

Odesa. Vse čete kurskega vojaškega okraja so dobile ukaz, da odrinejo v vzhodno Azijo. Tudi iz kormajmskega okraja odrine del čet na bojišče. Ruska eskadra v Sredozemskem morju se priklupi vzhodnoazijski eskadri.

Razna poročila.

London. »Times« pravijo, da je moral v Port Arturju Aleksejev spati, sicer bi Japonci ne mogli tako silno presenetiti ruskega brodogradnjo.

Lovov. Pri tukajšnjem kornem poveljstvu sta se oglašila dva angleščine vešča častnika, ki sta pripravljena, napotiti se kot vojaška poročevalca na bojišče.

London. Neka brzovjaka iz Tokia poroča, da bo imel japonski ministrski svet od 11. t. m. vsak dan sejo. Baron Kaneko je odplul v New York, baron Suke-matsu pa v London. Oba imata diplomatske misije.

London. Neki angleški pirnik je 2500 japonskih begunov pripeljal iz Vladivostoka v Tokio.

London. Ruski poslanik je odpotoval iz Tokia. Svetoval je Rusom, da japonska mesta zapustijo. Mnogo jih je odpotovalo.

Petrograd. Vojno ministrstvo pošlje 200 civilnih zdravnikov v vojne lazarete na bojišče.

Petrograd. Preko zamrznjenega Baikal jezera bo do 28. t. m. položen železniški tir. Ako bo delo prej dovršeno, dobi podjetnik za vsak dan 3000 rubljev.

Petrograd. Varstvo ruskih podanikov na Japonskem je sprejela Francoska, varstvo japonskih podanikov v Rusiji pa poslanik ameriških Združenih držav.

Krakovo. Listi pišejo, da med Rusijo in Francijo obstoji poseben dogovor, ki se nanaša na vzhodnoazijsko vprašanje v slučaju, da se Rusija zaplete v vojno. Francija je zavezana Rusiji pomagati z vso vojsko na kopnem in na morju.

Tokio. Japonski cesar vodi sam vse priprave za vojno z veliko energijo. Vsak dan se več ur posvetuje z najstarejšimi generali. Neki list je prinesel članek, naperjen zoper Nemčijo, svetuje, da se ostro opazuje njeno nastopanje. Japan nima antipatij zoper Nemčijo in upa v njeno prijaznost. — Članek je vzbudil veliko pozornost, ker je potekel iz vladnega vira.

Berolin. Listi poročajo, da se je predsednik japonske družbe v Londonu izrazil, da bo Japonska zmagala na morju, Rusija pa na kopnem.

Rim. »Agenzia Stefani« poroča: Od vzhodnoazijskem vodovja se nahajajočih italijanskih vojnih ladij je usidran »Vittorio Pisani« v Nagasaki, »Elba« v Henner in »Piemonte« v Shanghai, tako da zamorejo te ladje dobro opazovati posamezne dogodke.

New York. Ko je tukajšnja japonska posadka izvedela o prvih japonskih zmagah, je priredila velik banket in darovala 5000 dolarjev v japonski vojni zaklad.

Praga. Poslanec Baxa je imenom stranke državnega prava brzojavil ruskemu ministru Lamsdorffu, v katerem izraža najpristronejšše simpatije češkega naroda velikemu ruskemu narodu ter želi zmago ruskemu orožju na korist vseh Slovanov.

Dunaj. Splošno se sodi, da admiral Aleksejev ni kriv, da rusko brodogradnjo ni bilo pripravljeno na prvi napad Japoncev. Iz Petrograda Aleksejevu niso pravočasno naznanili, da je Japonska pretrgala diplomatske zveze z Rusijo.

Tokio. Japonski cesar je včeraj proklamiral vojsko z Rusijo.

Tokio. Iz Sanhajkvana na Kitajskem je odšlo rusko vojaštvo.

Budimpešta. Avstrijsko vojno ministrstvo pošlje 4 častnike od generalnega štaba v vzhodno Azijo glede poročanja o vojni. Dva odideta k ruskemu, dva k japonskemu glavnemu taboru.

Belgrad. Odišne osebe skličejo shod, na katerem izrazijo simpatijo srbskega

naroda za Rusijo in željo, da zmaga rusko orožje.

Zofija. Mestni svet je prisostvoval slovesnemu cerkvenemu opravilu za zmago Rusije.

Dunaj. Tudi neki odličen avstrijski general se je izjavil, da Japonci na suhem skoro gotovo ne premagajo Rusov.

Japonske izgube.

Petrograd. Došla poročila naznajo, da so imeli Japonci pri pomorski bitki pred Port Arturjem velike izgube. Oklopna ladja in dve križarici so znatno poškodovane in bile prisiljene umakniti se iz boja. Dve križarici sta se potopili, predno sta dospeli v Wei hai wei. Moštvo je bilo rešeno. Japonske torpedovke so zelo trpele. Stiri so postale nezmogljive za boj, tri manjše so se potopile, dve sta bili uničeni.

Dunaj. Tudi iz Tokia se uradno poroča, da so bile Japoncem pred Port Arturjem poškodovani dve vojni ladji.

Javno rusko mnenje.

Berolin. Iz Petrograda poročajo, da strokovni krogi ostro obsojajo nerazumljivo nepazljivost voj. vodstva v vzh. Aziji. Ne umejo, kako so mogle priti japonske ladje neopazene pred Port Artur.

Petrograd. Listi apelirajo na patriotizem prebivalstva. Odloditev še ni padla; to se zgodi v vojni na suhem. Občinstvo polagoma spoznava resnost položaja; politični krogi so razburjeni. Listi obsojajo za vratni napad Japoncev na plemenitega, za upliverga nasprotnika.

Petrograd. Rusko časopisje ni vsled japonskih vsebov prav nič potrto. »Nov. Vrem.« pišejo, da se nezasišano in brezprimerano postopanje Japonske da razlagati tako, da je ta dežela zaslepljena od bolne domišljivosti. Japan bo ves svoj letni proračun porabil že v petih mesecih vojne, a Rusija še le v treh in pol vojnih letih. Japonska armada na kopnem je sedemkrat manjša od ruske.

Nekaj podatkov o poveljnikih rusko-japonske vojske.

Nadpoveljnik japonske mornarice je cesar ali mikado, kateremu je podrejen maršalni svet (gensu). Sedmoč iz dveh maršalov, ki sta: marko Yamagata in Oyama; zadnji je tudi generalni štabni načelnik. Oba sta rojena l. 1838. Prvi se je posebno odlikoval v bitki l. 1864, na kar je znanstveno prepotoval Evropo in Ameriko. Nemško francosko vojsko je hotel istotako znanstveno zasledovati, da ne bi bil izrecno odposlanc domov.

L. 1872. je postal generalni poročnik, leto pozneje vojni ministar in izvršil kot dvakratni poveljnik vse naštete markize Ito. Upor Satsuma rodu je uspešno zati l. 1877 in dobil v vojski s Kitajsko l. 1894 kot poveljnik vsestranske priznanje. Mejem je bil poveljnik cesarjeve telesne straže, v letu 1885 minister notranjih zadev in od l. 1889 do 1891 ministrski predsednik. Izkazoval se je neumorno delavnega in posvetil 16 ur na dan le delu. V mandžurijski vojski je vstrajal z moštvom kaj vzgledno in delil z njim vred neprimliko vojske: užival je le iz rižev moke prirejen prepečenec kakor prostaki in spal na golih tleh.

Dasitudi si je v omenjeni bitki pridobil pridevek »japonskega Moitkeja«, imel bode pač najboljšo priliko sedaj, pokazati, je li vreden tega prezgodnjega častnega pridevka ali ne.

Ito Yokio, poveljnik generalnega mornariškega štaba, je zaslovel v pomorski bitki na iztoku Jala reke, katere je bila orva bitka z novjšimi modernimi ladjami. Seer je bil uspeh Japonske na morju precej so razmeren s Kitajsko, vendar se mu je pripisovalo nekako prvenstvo, dasitudi skoro gotovo nezaslužno.

Admiral Aleksejev.

Admiral Aleksejev je eden najodličnejših ruskih admiralov. Rojen je bil 1843, dovršil je že kot devetnajstletni mladenič mornarsko kadetno šolo z odliko in stopil v službo k četrti diviziji, kjer je hitro napredoval. Z admiralom Lisovskim se je udeležil na ladji »Varjak« vojnje okoli sveta. Med državljansko vojno v Ameriki se je mudil Aleksejev z Lisovskim v Ameriki, bil nato povišan v mornarskega poročnika in bil pridružen admiralu Vatakovu, tedajnemu šefu ruske eskadre v grškem vodovju. 1875 in 1876 je bil v štabu velikega kneza Alekseja Aleksandroviča, ki je potoval na »Svetlani« po Atlantskem in Sredozemskem morju. Na oklepnic »Kreml« je pozneje pri vtrjevanju obale tako vpešno deloval, da je bil imenovan za poveljnika križarice »Afrika« in odposlan v Severno Ameriko. Ko pa je bilo leta 1883. prazno mesto ruskega pomorskega atašeja, ga je poslal car Aleksander na to mesto. Celih 9 let se je mudil Aleksejev kot ruski pomorski ataše na Francoskem ter sodeloval pri sklepanju rusko francoske zveze. Car Aleksander III. ga je poklical 1891 v Petrograd in ga imenoval za adlatusa šefa pomorskega štaba. Tri leta pozneje je bil že šef ruske morna-

rice v Tihem morju. Takoj po izbruhu nemirov na Kitajskem je bil imenovan za poveljnika ladjeva v Tihem morju. Končno je bil Aleksejev v avgustu preteklega leta imenovan za carjevega namestnika v vzhodni Aziji.

Avstrijska trgovina na Japonskem.

Izvoz na Japonsko, ki je znašal pred nekaj leti nekaj stotisočakov, se ceni sedaj na 10 milijonov. Glavni predmet je sladkor, katerega se je v letu 1903 izvozilo za 7 milijonov kron. Nato pride papir, katerega se je izvozilo za 2 milijona. Kranjska obrtna družba za železnino je prodala na Japonsko za 50.000 K drata in žebelj. Mnogo se je izvozilo tudi gumbov, špirits, mila, steklenih biserov in raznih kemikalij in bombaznih predmetov. Kako bo vojska vplivala na trgovino, še ni jasno.

Ako Japonska zmaga, se ni bati spremembe, ako vojska Japonske le finančno popolnoma ne uniči. Morebiti se izvoz še celo poviša, na primer sladkorja, ker bo potem uvoz ruskega sladkorja popolnoma izključen. Uvoz iz Japonske v Avstrijo znaša kakih 63 milijona kron. (Svila 2 milijona, kava 14 milijona, riž 1 milijon, slamnati predmeti 0,65 milijona). Vse to se pa dá na domestiti. Svila iz Italije, riž in slamnati predmeti pa iz Kine.

»Rdeči križ« na Japonskem.

Japonska ima že več let organizirano družbo zdravnikov in dam, ki ima namen, pomagati ranjencem na bojišču. Baron Hashimoto, predsednik te družbe, je obiskal III. žensko konferenco ter doma nanovo organiziral družbo »Rdečega križa«. Vazen je damski odsek, v katerem so dame višjih slojev. Zdrstnica tega odseka je cesarica sama. Vse imenitnejše dame pripadajo ali k osrednjemu ali h krajevnim odsekom. Družba dobiva svoja povelja od vojnega ministra in načelnikov mornarice. Tudi priredi družba vsako leto shod v Tokiu, da se posvetuje o najvažnejših stvareh. V vojskem času ostanejo dame v bolnišnicah, dočim gospodje skrbijo za ranjence na bojišču. V kitajski vojski sta se najbolj odlikovali cesarica in soproga japonskega poslanika na Angleskem. Lastnoročno sta namreč obvezovali ranjence in pripravljali obveze in druga ročna dela za vojake.

Štajerske novice.

š Vlaka trčila. V Poličanah se je danes ponoči pripetila na južni železnici večja nesreča. Dva tovorna vlaka trčila sta skupaj in je eden stroj močno poškodovan. Več vsogovov je razbitih in tudi železniški tir je bil poškodovan tako, da je bil promet ustavljen. Brzovlak, ki prihaja v Ljubljano ob 4. uri, je prišel šele ob 9. uri dopoldne, drugi brzovlak pa ob 9.40. Ponesrečeni baje ni nihče.

š Sodnijska vest. Sodnijski pristav dr. Neuberger je prestavljen iz Ormoža v Gornjo Radgono. Dr. Neuberger je hud nemški bojevnik.

š Poroka. V soboto, dne 13. t. m. se poročil g. dr. Leopold Poljanec, c. kr. profesor v Mariboru, z gđ. Miciko Trampus. Cestitamo!

š Celjske porotne obravnave. Porotniki so oprostili Marijo Dečman iz Završ, ki je bila obtožena, da je zastupila Marijo Perše za arzenikom.

š Izpuščen. Sodnja v Celju je izpuštila iz zaporu brzovjavnega paznika Jožefa Walz, katerega je sumila umora lastne žene.

Primorske novice.

p Velik požar je nastal v Rfenberku v četrtek zvečer ob tri četrt na devet. Vnelo se je blizu poštnega urada. Ogenj se je hitro razširil. Naznanili so takoj na glavarstvo, da je požar velikanski, in valod tega je iz Gorice takoj odpotoval grof Attems na pogorišče.

p Prepovedano je odslej po Raštelu v Gorici hitro voziti zaradi nesreč, ki so se že primerile tu.

p Od predora. Pri Podmeltcu so se pokazale v zemlji velike razpoke, ki nagajajo pri kopanju predora. Zemlja se namreč ob razpokah seseda, kar je nevarno za dalavce.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. februarja.

Našim naročnikom! Te dni smo razposlali zadnje opomine tistim naročnikom, ki so za nazaj z naročnino še na dolgu, oziroma je za naprej še niso obnovili. Ako se naši zapiski v kakem slučaju ne ujemajo z onimi cenjenih naročnikov, prosimo blagobotnega obvestila. Sicer pa prihodnji teden, kakor smo rekli, ustavimo naš list vsem, ki do takrat ne izvrše svoje dolžnosti!

Cerkvena odlikovanja. Sveti oče Pij X. je potrdil od papeža Leona XIII. imenovane monsignore pred. gg. Tomo Zupana in Antona Zupandiča kot tajna komornika in pred. g. Matija Jeriha kot častnega komornika. Na novo pa je imenoval vlč. g. Alojzija Stareta za svojega častnega komornika.

Nevarno je zbolel č. gosp. Janez Zupandič, župnik v Smihelu pri Žemperku. Nenadoma mu je opešal um, da so ga včeraj prepeljali v deželno blaznico. Priporočajo se molitvi prijateljem in znancem.

Baron Mac Nevin, okrajni glavar celovski in poseben prijatelj Slovencev, je šel, kakor poroča „Mir“, na daljši odpust, od katerega se baje ne povrne več na svoje mesto. Pravijo, da so ga komedije, ki jih je uganjal zadnja leta v Skofljah, utrudile tako, da si mora želeli pokoja! Vodstvo okrajnega glavarstva ima sedaj okrajni komisar pl. Ehrfeld.

Dve hranilnišni knjižici je v gostilni Čankole v Kopitarjevih ulicah v Ljubljani pozabila neka žena iz litijskega okraja dne 10. t. m. popoldne. Ena se glasi na ime Ana Planinšek, druga pa „Udi Ivana Planinšek“.

— **Zabavni večer društva „Kranj“** v Kranju pretoklo nedeljo, 7. t. mes. je bil res zabaven v vsakem oziru. V Kranju imamo sedaj razna društva in ne mine nedelja, zlasti v predpustnem času, da ne bi bilo veselice tu ali tam. In tako nismo pričakovali bogve kakšne udeležbe; a varali smo se. Prostorna društvena dvorana in še zadnja soba, vse prenapolnjeno. Zastoj so bile ganljive prošnje, naj bi se spoštovani gostje vsaj še malo stanih, vsaj za en prostorček; zastoj! noben se ni ganil, ker — se ni imel kam! Pa kaj je neki privabilo toliko cenjenega občinstva v dvorano „Nove pošte“, toliko starih in tudi precej novih prijateljev, kar nas je posebno razveselilo? Po mestu ugrabljemo marsikaj. Po mojih mislih je naša društvena godba pod znanim izbornim vodstvom č. g. kapelana V. Hybaška največja privlačna sila. V Kranju imamo sedaj dve godbi, meščansko in godbo našega društva „Kranj“. Točno ob pol 8. uri je zasvirala koračnica. Ta natančnost, ti veseli akordi so nam spravili živce v prijetno razpoloženje za ves večer. Pozabili smo vsakdanjih skrbí in se zamaknili v lepe melodije štajerskih narod. pesmi, pri dunajski koračnici „Der kleine Kohn“ pa se nam je posebno zasmajalo srce in čutili smo nekaj ponosa, da tudi mi v majhnem provincialnem mestu slišimo kaj velikomestnega. Točka: citre in gosli skupaj, je bila ljubka. — Pevske točke (pevovodja g. Mohor) so bile zopet kaj lepe in dobro nastudirane (dva mešana zbora); krasna sta bila samespeva (g. Rebol in g. Jezeršek). — A program je trajal točno od pol 8. do točno pol 12. ure. Kaj smo torej še imeli? Res, odbor je bil silno radodaren. Predstavljali sta se kar dve igri, ki sta se izvršili v popolno zadovoljnost vseh navzočih. Nekoliko smeja je časih dobro, in ta večer ga je bilo precej. Najprej so naše žilane diletanke uprizorile znano veseligojo: „Zakleto sobo v gostilni pri zlati goski“. Da ste videli to samozavestno nastopanje! V resnici ne vemo, kaj naj bi v prvi vrsti hvalili; ali razločno in umerjeno govorjenje, da se je slišala vsaka beseda prav do zadnjega kotička ali lepo in razumno povdarjanje, ali tako dobro premišljene kretanje? Vse vloge so nas popolnoma zadovoljile: energična je bila gospa gostilničarka, prava Gorenjka, časih tudi pošteno huda, in to po pravici, ker sta ji učiteljici delali toliko težav; gñi, učiteljici sta igrali izvrstno svoji re lahki vlogi; imenitna je bila gñna pisateljica, sočutje smo imeli z gospo Pustežev, ki je morala zaradi vednih zmešnjav tolikrat iz postelje, hišna Kati pa nam je res prav prisrčno nasikala težave svojega stanu. Gotovo je bilo mnogo truda, predno so se naučile vse tako dobro, da ni bilo treba čisto nič suflerjevega podpihovanja; a gospe in gospodične naj imajo prijetno zavest, da so s svojo lepo igrico prav veliko pripomogle k splošnemu uspehu. — „Dr. Vseznal in njegov sluga Stipko Tiček“ je bila zadnja točka programa. Radovedni smo bili nanjo, zlasti ker burka sama ni bogzna kako šaljiva; ima nekaj drastičnih prizorov, a prave komike malo. Toda naši igravci so se zamislili v svoje vloge in deli zelo mnogo komike v posamezne prizore. Stipko Tiček je igral, lahko rečemo brez pretiravanja, svojo težko vlogo prav dobro, ves čas z dobrodejnim humorjem; in kako je prijazno vzprejemal razne bolnike, kako jih ljubeznivo tolažil, kako prebrisano se prelevil v doktorja in „Kikarja“; znal je biti dobrodušen, pa tudi trd, zlasti proti stiskaču „doktorju“. Zares, bolj ne bi bil mogel pogoditi teh mnogovrstnih položajev. Že samo ime svoje „Tiček“ je tako imenitno izgovarjal, da smo vedno vedeli pri čem smo. Dr. Vseznal je bil moder, kakor se spodobi takim dostojanstvenikom, in je dobro znal dajati svoje svete; tudi bolniki so jako

dobro pogodili svoje vloge: g. Sever z obezano glavo, g. Jug v lepi gorenjski noši in rdečo marelo pod pazduho, sta mnogo trpela na odru; prvi valed glavobola, drugega pa je lomil vprido Tička in doktorja strahovit krč v želodec. Bučno veselje se je vzbudilo gosp. baron Skala s svojim „melanholičnim“ obrazom; služabnik pl. Sove v livreji je nastopil popolnoma primerno in živahno; devljarski vajenec je bil silno razposajen, a je zadel prav dobro svojo vlogo, tako da mu nismo nič zamerili, ki je tako neusmiljeno za nos zvodil premetenega Tička, ki se kar ni mogel pomiriti od blamaže. Bolniki, ki jih je zdravil, to se pravi „farbale“ Tiček, s tudi vsi trije igrali v občo zadovoljnost: Brzobozet s putiko v nogi je krevljal po odru, Napotnik je v vsakem kotu videl črnega zmeja, Čene Počivavnik je pa prav iskreno iskal zdravil za svoj nos. Konec smo nekoliko spremenili: Tička je odpeljal v „tičnico“ en policaj, dr. Vseznala pa drugi, bolniki pa so hrupno zahtevali, bridko varani svoj denar nazaj, ali pa žugali, da odslej ne bosta več ljudi „farbala“. Zadnji prizor je bil jako zabaven. Oba policaja sta vzbudila s svojim imenitnim, vojaškim nastopom upravičen strah pri Tičku in Vseznalu, nam gledavcem se nam je pa silno dobro zdelo, da je doletela sleparčaka zaslužena kazen. — Maske, obleke, vse je bilo jako srečno izbrano. Vsekako moremo torej pohvaliti vse, igravke in igravce. Ker imajo mnogo veselja in vztrajnosti, upamo še lepih uspehov. Lotiti se bo treba še težjih stvari za takšne resne igravce. (Debevec)

— **Hrvatske vesti.** Zanimiva sodna obravnava. 27-letni tehnik Jagodč, ki je bil obdolžen, da je posestnik T. Fischer ukradel 80 000 kron v denarju in vrednostnih papirjih, je bil opravečen. Priskava je pokazala, da mu je zaročenka L. Fischer, hči tčteljice, sama pralala omenjene vrednostne papirje. — Bolniki so se spuntali v zagrebški bolnišnici. Deset bolnikov je policija aretovala, ker so izpili 156 litrov vthotapljenega vina.

— **Slovenci na Dunaju** „Straža“ na Dunaju naznanja: Slovenska služba božja je vsako drugo nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Atona v XV. okraju, popoldne ob pol 3. uri, torej v februarju dne 14. **Zabavni društveni večer „Straže“** je dne 14. t. m. popoldne ob 5 uri v prostorih češkega društva „Baseda“ v I. okraju, B.äunerstrasse št. 7, I. nadstr. Vspored: 1. a) „Naša pesem“ — Ivan Baloh — deklamuje gospica Fanika Vinčević; b) „Slovo“ — Kocijandić — poje oktet slov. katol. akad. društva „Danice“; c) „Črtice iz življenja ljubljanskega postopača“, pripoveduje „Šiliva pošta. II. a) „Onje-gin“, III. dejanje, 2. prizor — Čajkovsky — poje solo g. stud. phil. Adolf Robida, ne klavirju spremlja gosp. stud. med. Anton Skrbec; b) Valed iz Guinodove opere „Faust“ v aduru, igrača četveroročno gđ. Valerija Valjavec in g. stud. med. Anton Skrbec; c) „Ljubezen in mladost“ — Nedved — poje oktet „Danice“ s tenorsolo gosp. stud. phil. Adolfa Robida; d) „O ljubim moj Avguštin...“, predava g. stud. phil. Fr. Rebol. Šiliva pošta. III. a) „Na planini“ — Hugolin Sattner — poje pevski zbor „Danice“; b) gg. Karol Janežič in „* * * * *“ pojeta kuplet; c) „Svrčanje“ — Kiač — poje pevski zbor „Danice“. Šiliva pošta. IV. Ples.

— **Iz Novega mesta** se nam poroča: Novomeski obrtniki so priredili veselico „izlet pod Triglav“, ki se je izborna obnesla. Triglav je bil pravi slovenski ošak, pobit s snegom in ledom. Čisti dohodek (okoli 60 kron) je namenjen za onemogle obrtnike. Na veselico je prišlo tudi več uradnikov. Čast prijateljem poštenega rokodelstva! — Zadnjo nedeljo so priredili veselico rokodelski pomočniki v svojem domu. Zapel so tri skladbe ter uprizorili komičen prizor in burko v dveh dejanjih — Valed opeklini je umrl dveletni otrok pomož. uradnika g. R. Knola. — Varujte se judovskih agentov, ki po deželi ponujajo razno prepe-relo blago za drag denar, končno pa še blaga ne pošljejo. Tako je lani neki Steinbrecher ponujal razne tiskovine in obljuboval razne ugodnosti, katerih trdka N. pozneje ni hotela priznati. Istotako ne kupujte krvavih in slabih romanov. Nedavno je neki Roth po Dolenjskem iskal udov za bolniško društvo „Humaniteta“ na Dunaju, ki ima baje 35 000 članov. Nabral je več članov, ki pa že 14 dni čakajo na izkaznice.

— **V Dekanih** poleg Kopra priredi tamošnje slov. kat. izobraževalno društvo v dvorani g. nadžupana dve veselici. Prva bo v nedeljo 14. t. m. ob pol 5. uri popoldne. Na dnevnem redu petje mešanega zbora in tamburanje, igrokaz „Vaški skopuh“, burka s petjem „Kovačev študent“ in srečkanje. Pustni torek ob 4 uri tamburanje, petje, šaljiva igra „Spreobrnjena strina“ in srečkanje.

— **V Begunjah** nad Cirknico so začeli orati na mladeniškem polju. Vsak začetek je težak. Toda treba se je bilo lotiti

tega dela, ki bode s časom gotovo imelo dober uspeh, četudi ne pri vseh. Tudi pri nas so namreč nekateri, a jih je malo, ki prisegajo na „Narod“ in se hranijo z njim. No, dober tek! — Meniševci se vedno poprašujejo, kdaj dobimo samostojno župnijo. Stvar gre iako počasi.

Ljubljanske novice.

Nadvojvoda Oton pripeljal se je danes dopoldne s brzovlakom v Ljubljano in je na južnem kolodvoru v čakalnici I. razreda obedel. Dopoldne ob 4. uri se je odpeljal z gorenjskim vlakom naprej in se poda v Italijo.

Mobilizacija? Včeraj je krožila po Ljubljani vest, da so došle privatne brzovjavne vesti o mobilizaciji 7. (temešvarskega) voja. V vojaških krogih ni o tem ničesar znanega, in je to poročilo vsekakor prezgodnje; trditve se pa tudi ne more, da je nemogoče, ker je ta obmejni vojgotovo prvi namenjen za odhod na Balkan. Počkat je torej treba sigurnejših poročil. Res pa je, da so dobili, oziroma dobivajo nekateri rezervni častniki pismene ukaze, naj imajo svoje stvari — za vsakejak slučaj popopolnoma v redu. Pa tudi to ni še znamenite mobilizacije.

Kako skrbi Avstrija za uboge Makedonce. Na tri brzovjavne urgence je ministski predsednik makedonskemu odboru v Ljubljani odgovoril, da prepov nabiranje darov v šolah in cerkvah; ostali nabrani darovi pa bi se morali pošiljati v — Carigrad!

Hud boj z mačkom. Postopač Ladislav Juvan je včeraj popoldne na dvorišču na sv. Petra cesti št. 11 lovil nekega črnega mačka, ki se je dalje časa klatil po hiši. Napodil ga je v drvarnico, kjer ga je vjel, a maček se je branil in zgrabil Jerana za levo roko in ga tako hudo držal, da mu ni mogel sam celjasti odpreti. Tudi hlapec Viljem Pastata, ki je prišel Jeranu na pomoč, ni mogel s samima rokama odpreti mačku gobca in je moral vzeti železo, da mu je gobec razprostrl. Maček je nato zgrabil Juvana še za palec na desni roki in mu ga do malega odgriznil, nakar je maček zbežal. Juvan si je sicer rani na rokah obvezal, a ponoči je čutil hude bolečine in roki sta mu zatekli. Prepeljali so ga še ponoči v deželno bolnišnico.

Iz Amerike. Danes pripeljalo se je iz Amerike v Ljubljano 7 oseb.

V Hrušici k zgradbi železnice odpeljalo se je včeraj 32 hrvaških delavcev.

Zgubila je neka ženska v sredo zvečer med 7. in 8. uro v obližju šentjakobske cerkve svojo denarnico, v kateri je bilo okoli 6 kron denarja, pristan za 18 kron in nekaj drugih stvari. Kdor je to našel, naj odda pri policiji.

Tatvina. Zobozdravniku in hišnemu posestniku Antonu Paichelnu na Rimski cesti št. 24 je včeraj ponoči neznan tat odnesel od hiše strešno cev.

Conférence française. Prof. Favre predava jutri v soboto v mali dvorani Tonhalle ob 3. pop.

Iz brzovjavk.

Solun. Že dolgo pričakovano splošno pomiloščenje makedonskih beguncev bo morda, kakor je obljubil sultan, kmalu sledilo. Generalni nadzornik Hilmi paša je rekel ruskemu civil. agentu, da bo v nekaterih dneh izšel tozadevni razglas.

Belgrad. Politični krogi so v skrbeh, kakšen vpliv bo imela vzh.-azijska vojna na razvoj balkanskih razmer. Na hitro rešitev ministrske krize je mnogo vplivala.

Dunaj. D.žavni zbor bo sklican v začetku marca. Tozadevno cesarjevo pismo se pričobi v kratkem.

Celovec. Dopolnilne dež. volitve v deželni zbor, mesto umrlega poslanca dr. Matije Abuja za okraj Trbič - Podklošter se vrše 29. marca.

Berolin. V včerajšnji seji peticijske komisije nemškega drž. zbora so člani leveice predložili predlog, kako zatirati slabe literarne in umetneške proizvode. Zahtevajo novo lex Hünze. Zadeva je bila s 13 protivo glasovom izročena državnemu kancelarju za vpeševanje.

Hamburg. V Kamerunu so se uprli Nemcem črnci. Gibanje se vedno bolj širi v nemško vzhodno Afriko.

Razne stvari.

Najnovejše od raznih strani.

Samomordijaka. 14letni učenec 4. gimnazijskega razreda, Daak, se je ustrelil. Vzrok samomora je, ker mu je dala neka 13letna deklica „korbo“. — Učenec napadel učitelja. 11letni ljubski učenec Pavel Hübler v Berolinu je sunil včeraj svojega učitelja Leisingerja z nožem trikrat v hrbet in ga precej težko poškodoval iz maščevanja, ker ga je učitelj kaznoval. — Prva žrtev ruskojaponske vojne je neka ustanovitev gledališča na Japonskem. Ravnatelj Dürer je namreč dobil nalog, ustanoviti na Japon-

skem gledališče za operete in komične opere. 9. t. m. pa so se razdrle vse pogodbe. Umetnikom se je izplačala odškodnina 30 000 mark.

Društva.

(Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah) priredi veselico dne 14. svečana ob 4. uri popoldne v dvorani gostilne g. Fr. Malgais. Vspored: 1. Kateribo? Veseligoja. 2. Presgodnji ovetlici, poje ženski zbor. 3. Pozimi iz šole, mešani zbor, vglasbil P. H. Sattner. 4. Pri zibel, mešani zbor, vglasbil J. Laharnar. 5. Lahko noč, mešani zbor, vglasbil Gustav Ipavie. 6. Popolna žena. Veseligoja. 7. Prosta zabava. Čisti dobiček pripada „Prostovoljni požarni brambi v Gotovljah“.

(Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov na Vrhniku) priredi v nedeljo, dne 14. februarja v društveni dvorani veselico. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Vstopnina: Sedeži I vrste 1 K, II vrste 60 vin, stojčja 40 vin. Vspored: 1. Hug. Sattner: „Veseli zbor“, poje moški zbor. M. pl. Farkaš: „Vienac hrv. nar. pjesama“, udarjajo tamburaši. 3. Fr. Farjandić: „Venec slov. nar. pesmi“, poje moški zbor. 4. Ivan Ivanović: „Brzopolka“, udarjajo tamburaši. 5. „* * * Sanje so prazne“. Burka v tren dejanjih.

(Izobraževalno društvo v Horjulu) priredi v nedeljo dne 14. svečana veselico s sledečim vspeškom: 1. „Na straži“, poje moški zbor. 2. „Popotnica Hrvatske“, udarja tamburaški zbor. 3. „Oh, ura že bide“, narodna. 4. „Šumi Máro“, udarja tamburaški zbor. 5. „Pobratim“, poje moški zbor. 6. Deklamacija: „Čez morje“. 7. Govor g. predsednika. 8. „Kakor ti meni, tako jaz tebi“, šaloigra.

Telefonska in brzovjavna poročila.

Zopet velikansk ruski uspeh! — Rusi razrušili mesto Hakodate.

Dunaj, 12. febr. Na poročila, katera so danes zjutraj raztrosili Angleži po svetu, da je rusko brodovje v Vladivostoku zastraženo od enega dela japonskih križaric, ki so hotele preprečiti združenje ruskega brodovja v Vladivostoku z onim v Port Arturu, je sledilo za Japonce uničujoče poročilo. Angleška vest iz Čifu, da bodo Japonci vse rusko brodovje vjeli ali uničili, je osmešena. Rusi so vdrlí na Japonsko. Rusko brodovje iz Vladivostoka je v 24 urah priplulo pred Hakodato, glavno mesto provincije japonskega otoka Jesso. Ruske bojne ladje so mesto bombardirale in ga popolnoma razrušile. Nato so Rusi prišli na Jesso. V Hakodate, ki leži na jugu otoka Jesso, je velika japonska luka. Hakodate ima 78.000 prebivalcev. Ta naskok Rusov je velikega pomena, ker bodo Rusi s tem prisili japonsko brodovje, da se popolnoma razdeli v dva dela ter brani japonske luke, mej tem pa se bo posrečilo ruskemu brodovju združiti se z oddelkom pri Port Arturu.

London, 12. febr. Pet ruskih bojnih ladij je došlo od Vladivostoka pred mesto Hakodata, katero so bombardirale.

Petrograd, 12. februarja. Ruski vojni minister je včeraj ob 5. uri popoldne dobil iz Vladivostoka brzovjavko: Ruske bojne ladje so pred Vladivostokom razstrelile dve veliki japonski trgovski ladiji, ki sta se potopili.

Petrograd, 12. febr. V noči od 10. na 11. t. m. je rusko brodovje iskalo japonsko brodovje, a japonskih ladij ni našlo. Iz tega se sklepa, da so znatno poškodovane in je večina japonskega brodovja v lukah.

London, 12. februarja. Vse ruske ladje so morale spremeniti smer vožnje, da jih ne napadejo japonske ladje. (!) (Rusi so japonske ladje celo iskali!)

Dunaj, 12. febr. Angleški viri poročajo iz Jokohame, da so Japonci Port Artur že zasedli. To poročilo ni oficijelno in je jako neverojetno.

način maščevati Rusiji. Tudi Japonci v Mandžuriji groze sibirski železnici. — O teh poročilih se pa zatrjuje z Dunaja, da so na padca, pač pa hočejo boksarske čete postopati na svojo roko (?).

Nadaljne vesti se glase:

Petrograd. Iz Pekinga poročajo, da Kitajci s svojim postopanjem vzbujajo vznemirjenje. Princ Čin se je z japonskim poslanikom tajno posvetoval. Čete Čunguzov ob sibirski železnici se množijo, in govorijo, da jih urijo japonski častniki. Boje se, da ne bi imela Japonska nadrt, s pomočjo Čunguzov motiti uvoz živil in novih vojakov na bojišče po mandžurski železnici. Kitajska armada se je pomnožila, vladni komisarji so odšli v province po nove čete.

London. Kitajska cesarica vdova je zelo vznemirjena. Svoje sorodnike je skrila v notranjosti dežele in misli pobegniti, ker se boji nevarnih nemirov zoper vlado in tujce.

London. »Central News« trdi, da je res, da so Japonci razstrelili en most mandžurske železnice in da je vsa proga popolnoma obkoljena.

London. V slučaju, da Kina prekine nevtralnost, udarijo Rusi na Pekin. Japonci bi potem izkrcali svoje čete ob izlivu Pahoreke.

Japonci na Koreji.

Japonske čete, ki so se izkrcale v Čemulpu, so že v Sŭlu. V okolici so Japonci napravili skladišče za kruh. Japonci so storiili vse, da zatro v Sŭlu vstajo domačinov proti njim. Japonski konzul je dal nabiti po mestu lepake, na katerih obljublja Koreancem, da bodo Japonci z njimi dobro postopali.

London. V Sŭlu so Japonci prišli preš ali pa se pripeljali po železnici, katere Korejci niso razdrli. Za pred vojsko so imeli Japonci okoli Sŭla 2500 mož, katerim so se pridružile nove čete iz Čemulpa. Ruska posadka v Sŭlu, 800 mož, je skoro gotovo vjeta. Od Fasana tudi korakajo Japonci proti Sŭlu, kamor pridejo v petih dneh. Naraznih krajih so Japonci že pred izbruhom vojske napravili skladišča za živež. V Sŭlu hočejo Japonci vjeti korejskega cesarja Li-Hsi, ki je pa srečno pobegnil v francosko poslanstvo, kjer se je baje izrazil: »Kaj bi si delal skrb. Ako bi si delal skrb, ne bo boljše. Povedal sem že, da hočem biti nevtralen. Kadar bo treba, bodo že druge vlasti posegle vmeš.«

Dunaj. Ko glavna japonska armada koraka proti severu Koreje, hočejo manjši oddelki napesti dosedanja taborišča Rusov na korejski zemlji: Kuasan, Siang-čün, Činampo, Šiupo, Časemdo in Oisan. Severna Koreja je Japoncem znano bojno polje že iz srednjega veka. Od Pjongjanga (to utrjeno točko so Japonci že l. 1894. vzel) so tako slaba pota, da morejo čete na dan prehoditi le 10 kilometrov. Predno bodo Japonci prišli do reke Jalu, zbrali bodo Rusi ondi veliko armado. Sale tu se prične prava vojska. V Čemulpu nadaljujejo Japonci izkrčevanje vojaštva.

Rusi razstrelili vojno ladjo v zrak.

Dunaj. Dočim angleška poročila poročajo, da so Japonci ruski parnik »Varjak« spravili v japonsko luko Sasehs, kjer bo dobil drugo ime ter bo tako pomnožil japonsko brodogradnjo, se danes javlja, da tega parnika v boju pri Čemulpu Japonci niso vzeli Rusom. Ko se je moštvo rešilo, je ruski poveljnik parnik razstrelil v zrak. Francoske ladje so pravočasno naznanile Rusom dohod Japoncev.

Dunaj. Tudi nekatera angleška poročila sedaj pravijo, da sta ruski bojni ladiji »Varjak« in »Korejec« v boju pri Čemulpu obe zgoreli in se potopili, vendar dostavljajo, da ju je zažgal ogenj iz japonskih topov.

Bitka na morju.

Iz židovskega vira se poroča, da je imela Rusija prve dni v vojni velike izgube. Oklopne ladje »Cesarjevič«, »Retvizan« in »Poltava« so poškodovane, oklopne ladje za varstvo obrežja »Ashold«, »Palada« in »Diana« ter križarice II. razreda »Novik« so istotako škodo trpele. V Čemulpu so Rusi izgubili ladjo »Varjak« in čoln za kanone »Korejec«. Rusija je izgubila od osmih tri vojni ladje — »Cesarjevič« in »Retvizan« sta bili izmed največjih in najmodernejših ladij — od 9. ladij za varstvo obrežja so izgubili 4. Rusi imajo zdaj na morju ladje, ki imajo 130.000 ton skupne teže, a japonske ladje 200.000 ton skupne teže. Rusko ladjevje nima skoro več nikake nade na zmago, pravijo židovski listi. Nam se tu zdi, da razlika ni toliko, da bi Rusija ne mogla ob dobri sreči tudi na morju biti zmagovalka.

Berolin. Iz Svinemüad poroča neki nemški kapitan, da je videl v Vzhodnem morju 12 ruskih bojnih ladij, ki so na poti v Azijo.

Petrograd. Pod predsedstvom carja se je včeraj vrtil kronski svet, ki je sklenil vse ruske bojne ladje poslati v Tihi ocean. Rusija je zopet prosila, da sme Sredozemsko brodogradnjo skozi Dardanelle. Rusija hoče, da pride do velike pomorske bitke.

Ruske priprave.

Ruske čete korakajo na Korejo ob reki Jalu. Morski trdnjavi Port Artur in Vladivostok imata nalogo, da varujeta ob strani vkrcanje Japoncev na Korejo. Japonci nameravajo v Niuhvang ukrcati 40.000 mož, da održejo to deželo od Port Arturja in Dolnega in da vznemirijo dešno krilo ruske vojske, ki prodira ob reki Jalu.

Petrograd. Carjev ukaz zapoveduje ustanovitev tretjega sibirskega vojnega kora. Cesarski namestnik Aleksejev je imenovan vrhovnim poveljnikom ruske armade v Aziji. Poročilo, da je imenovan na to mesto ruski vojni minister Kurpatkin, je napačno.

Odessa. Vse čete kurskega vojaškega okraja so dobile ukaz, da odrinejo v vzhodno Azijo. Tudi iz kormajskega okraja odrine del čet na bojišče. Ruska eskadra v Sredozemskem morju se priklapi vzhodnoazijski eskadri.

Razna poročila.

London. »Times« pravijo, da je moral v Port Arturju Aleksejev spat, sicer bi Japonci ne mogli tako silno presenetiti ruskega brodogradnjo.

Lviv. Pri tukajšnjem kornem poveljstvu sta se oglasila dva angleščine vešča častnika, ki sta pripravljena, napotiti se kot vojaška poročevalca na bojišče.

London. Neka brzobjavka iz Tokia poroča, da bo imel japonski ministrski svet od 11. t. m. vsak dan sejo. Baron Kaneko je odplul v New York, baron Suke-matsu pa v London. Oba imata diplomatske misije.

London. Neki angleški parnik je 2500 japonskih begunov pripeljal iz Vladivostoka v Tokio.

London. Ruski poslanik je odpotoval iz Tokia. Svetoval je Rusom, da japonska mesta zapuste. Mnogo jih je odpotovalo.

Petrograd. Vojno ministrstvo odpošlje 200 civilnih zdravnikov v vojne lazarete na bojišče.

Petrograd. Preko zamrznjenega Baikal jezera bo do 28. t. m. položen železniški tir. Ako bo delo prej dovršeno, dobi podjetnik za vsak dan 3000 rubljev.

Petrograd. Varstvo ruskih podanikov na Japonskem je sprejela Francoska, varstvo japonskih podanikov v Rusiji pa poslanik ameriških Združenih držav.

Krakovo. Listi pišejo, da med Rusijo in Francijo obstoji poseben dogovor, ki se nanaša na vzhodnoazijsko vprašanje v slučaju, da se Rusija zaplete v vojno. Francija je zavezana Rusiji pomagati v vsi vojsko na kopnem in na morju.

Tokio. Japonski cesar vodi sam vse priprave za vojno z veliko energijo. Vsak dan se več ur posvetuje z najstarejšimi generali. Neki list je prinesel članek, naperjen zoper Nemčijo, svetuje, da se ostro opazuje njeno nastopanje. Japan nima antipatij zoper Nemčijo in upa v njeno prijaznost. — Članek je vzbudil veliko pozornost, ker je potekel iz vladnega vira.

Berolin. Listi poročajo, da se je predsednik japonske družbe v Londonu izrazil, da bo Japonska zmagala na morju, Rusija pa na kopnem.

Rim. »Agenzia Stefani« poroča: Od vzhodnoazijskem vodovju se nahajajočih italijanskih vojnih ladij je usidean »Vittorio Pisani« v Nagasaki, »Eiba« v Hennen in »Piemonte« v Shanghai, tako da zamorejo te ladje dobro opazovati posamezne dogodke.

New York. Ko je tukajšnja japonska posadka izvedela o prvih japonskih zmagah, je priredila velik banket in darovala 5000 dolarjev v japonski vojni zaklad.

Praga. Poslanec Baxa je imenovan stranke državnega prava brzojavil ruskemu ministru Lambdorffu, v katerem izraža najprirodnejše simpatije češkega naroda velikemu ruskemu narodu ter želi zmago ruskemu orožju na korist vseh Slovanov.

Dunaj. Splošno se sodi, da admiral Aleksejev ni kriv, da rusko brodogradnjo ni bilo pripravljeno na prvi napad Japoncev. Iz Petrograda Aleksejevu niso pravočasno naznanili, da je Japonska pretrgala diplomatske zveze z Rusijo.

Tokio. Japonski cesar je včeraj proklamiral vojsko z Rusijo.

Tokio. Iz Sanhajvana na Kitajskem je odšlo rusko vojaštvo.

Budimpešta. Avstrijsko vojno ministrstvo pošlje 4 častnike od generalnega štaba v vzhodno Azijo glede poročanja o vojni. Dva odideta k ruskemu, dva k japonskemu glavnemu taboru.

Belgrad. Odlične osebe skličejo shod, na katerem izrazijo simpatijo srbskega

naroda za Rusijo in željo, da zmaga rusko orožje.

Zofija. Mestni svet je prisostvoval slovesnemu cerkvenemu opravilu za zmago Rusije.

Dunaj. Tudi neki odlični avstrijski general se je izjavil, da Japonci na subem skoro gotovo ne premagajo Rusov.

Japonske izgube.

Petrograd. Došla poročila naznajo, da so imeli Japonci pri pomorski bitki pred Port Arturjem velike izgube. Oklopna ladja in dve križarici so znatno poškodovane in bile prisiljene umakniti se iz boja. Dve križarici sta se potopili, predno sta dospeli v Wei hai wei. Moštvo je bilo rešeno. Japonske torpedovke so zelo trpele. Stiri so postale nezmožne za boj, tri manjše so se potopile, dve sta bili uničeni.

Dunaj. Tudi iz Tokia se uradno poroča, da so bile Japoncem pred Port Arturjem poškodovani dve vojni ladji.

Javno rusko mnenje.

Berolin. Iz Petrograda poročajo, da strokovni krogi ostro obsojajo nerazumljivo nepazljivost voj. vodstva v vzh. Aziji. Neumejo, kako so mogle priti japonske ladje neopazne pred Port Artur.

Petrograd. Listi apelirajo na patriotizem orehivalstva. Odločitev še ni padla; to se zgodi v vojni na suhem. Občinstvo polagoma spoznava resnost položaja; politični krogi so razburjeni. Listi obsojajo za vratni napad Japoncev na plemenitega, za upliviškega nasprotnika.

Petrograd. Rusko časopisje ni vlad japonskih vsebov prav nič potrto. »Nov. Vrem.« pišejo, da se nezaljšano in brezprimerno postopanje Japonske dá razlagati tako, da je ta dežela zaslepljena od bolne domišljivosti. Japan bo ves svoj letni proračun porabil že v petih mesecih vojne, a Rusija še le v treh in pol vojnih letih. Japonska armada na kopnem je sedemkrat manjša od ruske.

Nekaj podatkov o poveljnikih rusko-japonske vojske.

Nadpoveljnik japonske mornarice je cesar ali mikado, kateremu je podrejen maršalni svet (gensŭ), sestoten iz dveh maršlov, ki sta: markij Yamagata in Oyama; zadnji je tudi generalni štabni načelnik. Oba sta rojena l. 1838. Prvi se je posebno odlikoval v bitki l. 1864, na kar je znanstveno prepotoval Evropo in Ameriko. Nemško francosko vojsko je hotel istotako znanstveno zasledovati, da ne bi bil izrecno odpoklican domov.

L. 1872. je postal generalni poročnik, leto pozneje vojni minister in izvršil kot dvakratni poveljnik vse načrte markiza Ito. Upor Satsuma rodu je uspešno zatrl l. 1877 in dobil v vojski s Kitajsko l. 1894 kot poveljnik vsestransko priznanje. Medtem je bil poveljnik cesarjeve telesne straže, v letu 1885 minister notranjih zadev in od l. 1889 do 1891 ministrski predsednik. Izkazoval se je neumorno delavnega in posvetil 16 ur na dan le delu. V mandžurijski vojski je vstrajal z moštvo kaj vzgledno in delil z njim vred neprilike vojske: užival je le iz riževe moke prirejen prepečenec kakor prostati in spal na golih tleh.

Dasitudi si je v omenjeni bitki pridobil pridevek »japonskega Moltkeja«, imel bode pač najboljšo priliko sedaj, pokazati, je li vreden tega prezgodnjega častnega pridevka ali ne.

Ito Yokoo, poveljnik generalnega mornariškega štaba, je zaslovel v pomorski bitki na iztoku Jala reke, katere je bila prva bitka z novjšimi modernimi ladjami. Sicer je bil uspeh Japonske na morju precej so razmeren s Kitajsko, vendar se mu je pripisovalo nekako prvenstvo, dasitudi skoro gotovo nezaslužno.

Admiral Aleksejev.

Admiral Aleksejev je eden najodličnejših ruskih admiralov. Rojen je bil 1843, dovršil je že kot devetnajstletni mladenič mornarsko kadetno šolo z odliko in stopil v službo k četrti diviziji, kjer je hitro napredoval. Z admiralom Lisovskim se je udeležil na ladji »Varjak« vožnje okoli sveta. Med državljansko vojno v Ameriki se je mudil Aleksejev z Lisovskim v Ameriki, bil nato povišan v mornarskega poročnika in bil pridružen admiralu Vatakovu, tedajnemu šefu ruske eskadre v grškem vodovju. 1875 in 1876 je bil v štabu velikega kneza Alekseja Aleksandroviča, ki je potoval na »Svetlani« po Atlantskem in Sredozemskem morju. Na oklepnici »Kremlj« je pozneje pri vtrjevanju obale tako vpešno deloval, da je bil imenovan za poveljnika križarice »Afrika« in odposlan v Severno Ameriko. Ko pa je bilo leta 1883. prazno mesto ruskega pomorskega atašee, ga je poslal car Aleksander na to mesto. Celih 9 let se je mudil Aleksejev kot ruski pomorski atašee na Francoskem ter sodeloval pri sklepanju rusko francoske zveze. Car Aleksander III. ga je poklical 1891 v Petrograd in ga imenoval za adlatusa šefu pomorskega štaba. Tri leta pozneje je bil že šef ruske morna-

rice v Tihem morju. Takoj po izbruhu nemirov na Kitajskem je bil imenovan za poveljnika ladjevja v Tihem morju. Kondno je bil Aleksejev v avgustu preteklega leta imenovan za carjevega namestnika v vzhodni Aziji.

Avstrijska trgovina na Japonskem.

Izvoz na Japonsko, ki je znašal pred nekaj leti le nekaj stotisočakov, se ceni sedaj na 10 milijonov. Glavni predmet je sladkor, katerega se je v letu 1903 izvozilo za 7 milijonov kron. Nato pride papir, katerega se je izvozilo za 2 milijona. Kranjska obrtna družba za železnino je prodala na Japonsko za 50.000 K drata in žebeljev. Mnogo se je izvozilo tudi gumbov, špirits, mila, steklenih biserov in raznih kemikalij in bombaznih predmetov. Kako bo vojska vplivala na trgovino, še ni jasno.

Ako Japonska zmaga, se ni bati spremembe, ako vojska Japonske le finančno popolnoma ne uniči. Morebiti se izvoz še celo poviša, na primer sladkorja, ker bo potem uvoz ruskega sladkorja popolnoma izključen. Uvoz iz Japonske v Avstrijo znaša kakih 6-3 milijona kron. (Svila 2 milijona, kava 14 milijona, riž 1 milijon, slamnati predmeti 0-65 milijona). Vse to se pa dá nadomestiti. Svila iz Italije, riž in slamnati predmeti pa iz Kine.

»Rdeči križ« na Japonskem.

Japonska ima že več let organizirano družbo zdravnikov in dam, ki ima namen, pomagati ranjenecem na bojišču. Baron Hamimoto, predsednik te družbe, je obiskal III. žensko konferenco ter doma nanovo organiziral družbo »Rdečega križa«. Vázen je damski odsek, v katerem so dame višjih slojev. Zastopnica tega odseka je cesarica sama. Vse imenitnejše dame pripadajo ali k osrednjemu ali h krajevnim odsekom. Družba dobiva svoja povelja od vojnega ministra in načelnikov mornarice. Tudi priredi družba vsako leto shod v Tokiu, da se posvetuje o najvažnejših stvareh. V vojskem času ostanejo dame v bolnišnicah, dočim gospodje skrbijo za ranjence na bojišču. V kitajski vojski sta se najbolj odlikovali cesarica in soproga japonskega poslanika na Angleskem. Lastnoročno sta namreč obvezovali ranjence in pripravljali obveze in druga ročna dela za vojake.

Štajerske novice.

š **Viška trčila.** V Poličanah se je danes ponoči pripetila na južni železnici večja nesreča. Dva tovorna vlaka trčila sta skupaj in je eden stroj močno poškodovan. Več vagonov je razbitih in tudi železniški tir je bil poškodovan tako, da je bil promet ustavljen. Brzovlak, ki prihaja v Ljubljano ob 4. uri, je prišel šele ob 9. uri dopoldne, drugi brzovlak pa ob 9.40. Ponesrečil baje ni nihče.

š **Sodnijska vest.** Sodnijski pristav dr. Neuberger je prestavljen iz Ormoža v Gornjo Radgono. Dr. Neuberger je hud nemški bojevnik.

š **Poroka.** V soboto, dne 13. t. m. se poročil g. dr. Leopold Poljanec, c. kr. profesor v Mariboru, z gđ. Miciko Trampus. Čestitamo!

š **Celjske porotne obravnave.** Porotniki so oprostili Marijo Dečman iz Završ, ki je bila obtožena, da je zastrupila Marijo Perše z arsenikom.

š **Izpuščen.** Sodnja v Celju je izpuščila iz zapore brzojavnega paznika Jožefa Walz, katerega je sumila umora lastne žene.

Primorske novice.

p **Velik požar** je nastal v Rfenberku v četrti zvečer ob tri četrt na devet. Vnelo se je blizu poštnega urada. Ogenj se je hitro razširil. Naznanili so takoj na glavarstvo, da je požar velikanski, in vsled tega je iz Gorice takoj odpotoval grof Attems na pogorišče.

p **Prepovedano** je odslej po Raštelu v Gorici hitro voziti zaradi nesreč, ki so se že primerile tu.

p **Od predora.** Pri Podmencu so se pokazale v zemlji velike razpoke, ki nagajajo pri kopanju predora. Zemlja se namreč ob razpokah seseda, kar je nevarno za delavce.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. februarja.

Našim naročnikom! Te dni smo razposlali zadnje opomine tistim naročnikom, ki so za nazaj z naročnino še na dolgu, oziroma je za naprej še niso obnovili. Ako se naši zapiski v kakem slučaju ne ujemajo z onimi cenjenih naročnikov, prosimo blagohotnega obvestila. Sicer pa prihodnji teden, kakor smo rekli, ustavimo naš list vsem, ki do takrat ne izvrše svoje dolžnosti!

Cerkvena odlikovanja. Sveti oče Pij X. je potrdil od papeža Leona XIII. imenovane monsignore pred. gg. Tomo Zupana in Antona Zupančiča kot tajna komornika in pred. g. Matija Jeriha kot častnega komornika. Na novo pa je imenoval vlč. g. Alojzija Stare-ta za svojega častnega komornika.

Nevarno je zbolel č. gosp. Janez Zupančič, župnik v Smihelu pri Žužemperku. Nenadoma mu je opešal um, da so ga včeraj prepeljali v deželno blaznico. Priporoča se molitvi prijateljem in znancem.

Baron Mac Nevin, okrajni glavar celovski in poseben prijatelj Slovencev, je šel, kakor poroča „Mit“, na daljši odpuš, od katerega se baje ne povrne več na svoje mesto. Pravijo, da so ga komedije, ki jih je uganjal zadnja leta, da si mora žele glavarstva imati Ehrfeld.

Dve hrastilni Činkole v ljanjani pozabila na dne 10. t. m. p. ime Ana Planin Planinšek.

— **Zabavni** v Kranju pretres zabaven v vsedaj razna društva v predpustni lice tu ali tam, bogve kakšne ustorna društveni vse prenapolnje prošnje, naj bi malo stianili, vs noben se ni ga. Pa kaj je neki činstva v dvoranih in tudi precej posebno razv marsikaj. Po me godba pod znan kapelana V. Hyt V Kranju imam sko in godbo na ob pol 8. uri je tančnost, ti vse živce v prijetno. Pozabili smo vs niti v lepe melo pri dunajski kor se nam je pose smo nekaj pon provincialnem n nega. Točka: ljubka. — Pev (hor) so bile zop dirane (dva me samespeva (g. program je traja pol 12. ure. Ka odbor je bil si sta se kar dve polno zadovoljno smeja je časih precej. Najprej uprizorile znano v gostilni pri zl samozavestno na kaj naj bi v pri in umerjeno g vsaka beseda p lepo in razumno premišljene kre polnoma zadovo gostilničarka, p pošteno huda, učiteljici delali sta igrali izvrst nitna je bila g imeli z gospo P vednih zmešnija. Kati pa nam je težave svojega truda, predno se da ni bilo treba pihovanja; a go prijetno zavest, prav veliko prip — »Dr. Vseznal čeka« je bila zad vedni smo bili nanjo, zlasti ker burka sama ni bogzna kako šaljiva; ima nekaj drastičnih prizorov, a prave komike malo. Toda naši igralci so se zamislili v svoje vloge in deli zelo mnogo komike v posamezne prizore. Stipko Tišek je igral, lahko rečemo brez pretiravanja, svojo težko vlogo prav dobro, ves čas z dobrodejnim humorjem; in kako je prijazno vzprejemal razne bolnike, kako jih ljubeznivo tolažil, kako prebrisano se prelevil v doktorja in »Kikarja«; znal je biti dobrodušen, pa tudi trd, zlasti proti stiskaču »doktorju«. Zares, bolje ne bi bil mogel pogoditi teh mnogovrstnih položajev. Že samo ime svoje »Tišek« je tako imenitno izgovarjal, da smo vedno vedeli pri čem smo. Dr. Vseznal je bil moder, kakor se spodobi takim dostojanstvenikom, in je dobro znal dajati svoje svete; tudi bolniki so jako

dobro pogodili svoje vloge: g. Sever z obezno glavo, g. Jug v lepi gorenjski noši in rdečo marelo pod pazduho, sta mnogo trpela na odru; prvi vled glavobola, drugega pa je lomil vpricho Tiška in doktorja strahovit krč v želodeu. Bučno veselje je vzbudil gosp. baron Skala s svojim »melanholičnim« obrazom; služabnik pl. Sove v livreji je nastopil popolnoma primerno in živahno; devljarski vajenec je bil silno razposajen, a je zadel prav dobro svojo vlogo, tako da mu nismo nič zamerili, ki je tako neusmiljeno za nos zvodil premetenega Tiška, ki se kar ni mogel pomiriti od blamaže. Bolniki, ki jih je zdravil, to se pravi »farbale« Tišek, s tudi vsi trije igrali v občo zadovoljnost: Brzobogat s putiko v nogi je krevljal po odru, Napotnik je v vsakem kotu videl črnega zmaja, Črne Počivavnik je pa prav iskreno iskal zdravil za svoj nos. Konec smo sebolike zmagali. Tišek je odšel na

tega dela, ki bode s časom gotovo imelo dober uspeh, četudi ne pri vseh. Tudi pri nas so namreč nekateri, a jih je malo, ki prisegajo na »Narod« in se hranijo z njim. No, dober tek! — Meniševci se vedno poprašujejo, kdaj dobimo samostojno župnijo. Stvar gre iako počasi.

Ljubljanske novice.

Nadvojvoda Oton pripeljal se je danes dopoldne s brzovlakom v Ljubljano in je na južnem kolodvoru v čakalnici I. razreda obedoval. Dopoldne ob 4. uri se je odpeljal z gorenjskim vlakom naprej in se poda v Italijo.

Mobilizacija? Včeraj je krožila po Ljubljani vest, da so došle privatne brzovjavne vesti o mobilizaciji 7. (temešvarskega) voja. V vojaških krogih ni o tem ničesar znanega, in je to poročilo vsekakor

stem gledališče za operete in komične opere 9. t. m. pa so se razdile vse pogodbe. Umetnikom se je izplačala odškodnina 80 000 mark.

Društva.

(Društvo »Kmetovalec« v Gotovljah) priredi veselico dne 14. svedana ob 4. uri popoldne v dvorani gostilne g. Fr. Malgais. Vpored: 1. Kateri bo? Veseloigra. 2. Prezgodnji cvetlici, poje ženski zbor. 3. Pozimi iz šole, mešani zbor, vglasbil P. H. Sattner. 4. Pri zibel, mešani zbor, vglasbil J. Laharnar. 5. Lahko noč, mešani zbor, vglasbil Gustav Ipavie. 6. Popolna žena. Veseloigra. 7. Prosta zabava. Čisti dobiček pripada »Prostovoljni požarni brambi v Gotovljah«.

(Katoliško društvo rokolskih pomočnikov na Vrški) priredi v nedeljo dne 14. svedana veselico s sledečim vporedom: 1. Na ži, poje moški zbor. 2. Popotnica Hrške, udarja tamburaški zbor. 3. Oh, že bije, narodna. 4. Šumi Mács, rja tamburaški zbor. 5. Pohratim, moški zbor. 6. Deklamscija: Čez tje. 7. Govor g. predsednika. 8. Kakor meni, tako jaz tebi, šaloigra.

(Zobrazevalno društvo v rjulu) priredi v nedeljo dne 14. svedana veselico s sledečim vporedom: 1. Na ži, poje moški zbor. 2. Popotnica Hrške, udarja tamburaški zbor. 3. Oh, že bije, narodna. 4. Šumi Mács, rja tamburaški zbor. 5. Pohratim, moški zbor. 6. Deklamscija: Čez tje. 7. Govor g. predsednika. 8. Kakor meni, tako jaz tebi, šaloigra.

Telefonska in brzovjavna poročila.

Pet velikansk ruski uspeh! — si razrušili mesto Hakodate.

Dunaj, 12. febr. Na poročila, ka so danes zjutraj raztrosili Angleži svetu, da je rusko brodovje v udvistoku zastraženo od ega dela japonskih križaric, so hotele preprediti združenje ruga brodovja v Vladivostoku z onim Port Arturu, je sledilo za Jance uničujoče poročilo. Anška vest iz Čifu, da bodo Japonci rusko brodovje vjeli ali uničili, je nešena. Rusi so vdrl na Jansko. Rusko brodovje iz Vladivostoka je v 24 urah priplulo d Hakodate, glavno mesto ovincije japonskega otoka Jesso. ske bojne ladje so mesto bombardirale in ga popolnoma razile. Nato so Rusi prišli na Jesso. Hakodate, ki leži na jugu otoka so, je velika japonska luka. Hakodate ima 78.000 prebivalcev. Ta nak Rusov je velikega pomena, ker o Rusi s tem prisili japonsko broje, da se popolnoma razdeli v dva ter brani japonske luke, mej tem se bo posrečilo ruskemu brodovju ačiti se z oddelkom pri Port Art.

London, 12. febr. Pet ruskih bojnih j je došlo od Vladivostoka pred to Hakodata, katero so bombardirali.

Petrograd, 12. februarja. Ruski ni minister je včeraj ob 5. uri podne dobil iz Vladivostoka brzoko: Ruske bojne ladje so d Vladivostokom razstrelile dve veliki japonski trvski ladiji, ki sta se potopili.

Petrograd, 12. febr. V noči od 10. na 11. t. m. je rusko brodovje iskalo japonsko brodovje, a japonskih ladij ni našlo. Iz tega se sklepa, da so znatno poškodovane in je večina japonskega brodovja v lukah.

London, 12. februarja. Vse ruske ladje so morale spremeniti smer vožnje, da jih ne napadejo japonske ladje. (!) (Rusi so japonske ladje celo iskali!)

Dunaj, 12. febr. Angleški viri poročajo iz Jokohame, da so Japonci Port Artur že zasedli. To poročilo ni oficijelno in je jako neverojetno.

Priloga »Slovincu« štev. 34 z dne 12. februarja 1904.

Dunaj. Na polotoku Liantung, na katerem leži Port Artur, so Japonci hoteli izkreati na najožjem delu polutoka svoje čete. Rusi so jih napadli in dva japonska polka popolnoma uničili.

znej ne hotela priznati. Istotako ne kupuje krvavih in slabih romanov. Nedavno je neki Roth po Dolenskem iskal udov za bolniško društvo »Humanitäre« na Dunaju, ki ima baje 35 000 članov. Nabral je več članov, ki pa že 14 dni čakajo na izkaznice.

— **V Dekanih** poleg Kopra priredi tamošnje slov. kat. izobraževalno društvo v dvorani g. nadžupana dve veselici. Prva bode v nedeljo 14. t. m. ob pol 5. uri popoldne. Na dnevnem redu petje mešanega zbora in tamburanje, igrokaz »Vaški škopuh«, burka s petjem »Kovačev študent« in srečkanje. Pustni torek ob 4. uri tamburanje, petje, šaljiva igra »Spreobrnjena strina« in srečkanje.

— **V Begunjah** nad Cirknico so začeli orati na mladeniškem polju. Vsak začetak je težak. Toda treba se je bilo lotiti

Hamburg. v Kamerunu so se uprli Nemcem črnci. Gibanje se vedno bolj širi v nemško vzhodno Afriko.

Razne stvari.

Najnovejše od raznih strani.

Samomor dijaka. 14letni učenec 4. gimnazijskega razreda, Daak, se je ustrelil. Vzrok samomora je, ker mu je dala neka 13letna deklica »korbo«. — Učenec napadel učitelja. 11 letni ljudski učenec Pavel Hübnar v Bero-linu je sunil včeraj svojega učitelja Leisingerja z nožem trikrat v hrbet in ga precej težko poškodoval iz maščevanja, ker ga je učitelj kaznoval. — Prva žrtve ruskojaponske vojske je neka ustanovitev gledališča na Japonskem. Ravnatelj Dürer je namreč dobil nalog, ustanoviti na Japon-

Petrograd, 12. februarja. Vesti, da so Japonci vzeli Port Artur, se uradno zanikujejo.

London, 12. febr. Rusija je poklicala pod orožje 40.000 rezervnikov. 9000 mož in 22.000 vojaških potrebščin čaka v Sebastopolu, da se prepelejo v Azijo.

London, 12. febr. Japonska vlada ima organiziranih 300.000 kitajskih boksarjev, ki bodo napadali ruske postojanke in železnice v Mandžuriji (?).

London, 12. febr. Iz mesta Kobe se poroča: Razvrstitev ruskih čet ob južnem delu reke Jalu, se vrši jako hitro. Japonske čete, ki so se izkrcale na vzhodu pri Vonsanu, so se že združile pri Pjongjangu z onimi od zapada, ter bodo napadle Ruse, ko prekoračijo reko Jalu v Koreji. Glavna moč Japoncev je zbrana južno od Söula.

London, 12. februarja. Rusko sredozemsko brodovje, ki je na poti skozi suezski prekop in je na poti v vzhodno Azijo, namerava japonsko brodovje počakati mej otokoma Amoy in Formozo ter rusko brodovje napasti.

Petrograd, 12. febr. Uradno se zanikuje, da bi bila pred Čemulpom kaka pomorska bitka. Tudi vsi napadi na mandžursko železnico se zanikujejo. Poročilo celo pravi, da se še ni veliko Japoncev izkrcalo na Korejo.

Petrograd, 12. februarja. 15 ruskih ladij je na poti skozi kanal Nemškega morja proti Aziji.

Petrograd, 12. febr. Ruski vojni urad trdi, da so Japonci pred Port Arturom izgubili šest bojnih ladij.

Petrograd, 12. febr. Aleksejev je brzojavil carju, da bo poprava križarice „Palada“ trajala najmanj 2 tedna. Poškodbe so raznotere. Ostale ladje bodo popravljene v 3 dneh. Večina ranjencev je vsled zastrupljenja po plinu umrla. Kabel iz Vladivostoka v Nagasaki je razdejan, istotako brzojavna zveza Söul-Masampo.

Pariz, 12. februarja. Listi priobčujejo o prvem nočnem naskoku Japoncev na rusko brodovje pred Port Arturom poročilo novojeorškega „Herald“, ki trdi, da so japonske torpedovke dajale ruske signale, zato ruske ladje niso takoj pričele streljati in je bilo mogoče tudi japonskim torpedovkam priti v bližino ruskih ladij.

Dunaj, 12. febr. Avstrija bo imela v japonskem taborišču dva zastopnika, nekega stotnika in grofa Colorado.

Dunaj, 12. febr. Iz Londona poročajo, da so japonske čete pri svojem prodiranju v Söul naleteli na odpore ter da so imele vroče boje. Iz tega poročila sledi, da so Japonci gotovo imeli tudi mnogo izgub.

Zofija, 12. febr. Po vsej Bolgariji se vrše službe božje za zmago Rusov.

Frankobrod, 12. febr. „Frankfurter Zeitung“ ima poročilo iz Šangaja, ki trdi, da so Japonci pred Port Arturom izgubili 2 torpedovki in petintrideset mož.

Essen, 12. februarja. 15 Kruppovih topov je odposlanih preko Hamburga na Japonsko.

Stettin, 12. februarja. Sedem ruskih križaric je plulo včeraj tod mimo. Namenjene so v Azijo.

Izpred sodišča.

Izpred deželne sodišča.

Ponarejena delavska knjižica. Dne 11. decembra je na drž. cesti pri Planini bil od orožnika aretiran Ljudo vik Nuschai, delavec iz Regensburga, ker se

je izkazal s ponarejenim potnim listom. Nuschai je pri mestnem magistratu v Gorici v odsotnosti tamošnjega uradnika si prisvojil prazno delavsko knjižico, katero si je potem po svojem okusu sam izpolnil. Sodišče ga je obsodilo na pol leta ječe. — Agent France Strmčnik iz Luč je potval kot agent za šivalne stroje in je osleparil več strank, od katerih je pobral predujeme v skupnem znesku 190 kron. Poizvedelo se je tudi, da je meseca oktobra v Gorici za svoja delodajalca Dekleva in Savnik od neke kmetice prejel 10 kron ter jih obdržal; v Topolu je pa Ivani Zalar odnesel zlat prstan, vreden 9 kron 50 vin. Ker je bil Strmčnik zaradi goljufije trikrat in zaradi tatvine dvakrat kaznovan, obsodilo ga je sodišče na 15 mesecev ječe, po prestani kazni se bo pa oddal v prisilno delavnico.

Cerkveni letopis.

Iz pastirskega lista katoliških škofov v Svici.

Naročajte, če Vam prepuščajo gmotne razmere, katoliške liste in širite jih med druge. Tako boste podvojili svojo podporo dobri stvari. Vaš denar bo obranil dober časopis in bo koristil tudi bližnjemu Blagoslov za Vaše žrtve ne bo izostal. Priobčujte svoje novice, svoje oglase, svoje izpovedbe v dobrih časopisih. Išite listu med svojimi znanci naročnikov, dopisnikov in sedelnikov! Kdor podpira cerkvi sovražni list, postane skriv hudočij tega lista. Da, Vaša nročnina je podpora, katero mu dajete, je cržje in davek, katerega ohranjujete sovražnikom vere in cerkve. In v kak namen? Zato, da bi zamogel tak list svoje delo še z večjim uspehom nadaljevati. Vi pomagajte s tem metati kamenje proti cerkvi, Vaši materi, medtem pa pustite na cedilu dobre liste, ki imajo zagovarjati in braniti isto cerkev; da, tako daleč greste, da jim odrekate majhno pomoč, malo naročnino.

Po sklepu lista.

V Idriji bodo volili župana — na pustno nedeljo ob četrti na 12. uro dopu ludne. Liberalna večina gleda seveda za Dragotinom, ki pa se na videz brani — pa res le na videz, ker najbrže komaj čaka, da pride zopet v svojo čast. Nekateri mislijo, da je župan Dragotin Lapajne odločil županstvo samo iz tega vzroka, da dobi večjo župansko — poslarino. Pregledal je namreč vrsto liberalnih odbor nikov in takoj videl, v kakšni zadregi bodo njegovi somišljeniki, ako položi županstvo. Nekaj stotakov bi se dalo priobiti. Zato tudi ni odločil — odborništva. In menda ljudje tudi gredo na limanice. Saj pa tudi lahko damo, če ne bo denarja, naredimo pa dolg!

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m, srednji zračni tlak 736.0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra, v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi.	Nebo	Padačina v 24 urah, v mm.
11	9. zveč.	722.7	7.0	sl. svzh.	obl.	
12	7. zjutr.	727.7	4.0			9.6
	2. popol.	735.1	11.5	sr. szah.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 4.5°, normale —0.6°

Dunajska borza

dné 11. februarja.

Skupni državni dolg v notab	99.90
Skupni državni dolg v srebru	99.80
Avstrijska zlata renta 4%	119.60
Avstrijska krona renta 4%	99.80
Avstrijska inv. renta 3 1/2%	92.65
Ogrska zlata renta 4%	117.25
Ogrska krona renta 4%	97.65
Ogrska inv. renta 3 1/2%	89.75
Avstro-ogrske bančne delnice	16.03
Kreditne delnice	640.50
London vista	239.22 1/2
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. v.	117.10
20 mark	23.43
20 frankov	19.06
Italijanski bankovci	94.70
C. kr. cekini	11.32

Napise in slikanje grbov obrtnih in trgovskih znakov na steklo, les in kositar oskrbuje in umetno izvršuje v lastni delavnici tvrdka **BRATA EBERL** v Ljubljani Franciškan-ske ulice. 524 18 11—5

Vnanja naročila proti povzetju.

Perje za postelje in puh

priporoča po najnižjih cenah

571 77 **F. HITI,**
Pred škofijo šte. 20.
Zunanja naročila se točno izvršujejo.

218 1—1

Ravnateljstvo mestne hranilnice ljubljanske javlja tužno vest, da je umrl nje mnogoletni, zaslužni odbornik, gospod
Jakob Zabukovec
c. kr. računski nadsvetnik v. p.
Pogreb bo v soboto, dne 13. svečana, ob pol peti uri popoldne iz hiše žalosti, Dunajska cesta št. 19.
V Ljubljani, 12. sveč. 1904.

Delniška stavbinska družba „Union“ v Ljubljani.

Vabilo

redni občni zbor

v ponedeljek, dné 29. febr. ob 2. uri popoldne v „Rokodelskem domu“, Komenskega ulice št. 12.

Dnevni red:

1. Poročilo upravnega sveta, računski zaključek za leto 1903, zgradba hotela „Union“, najetje posojila, prememba pravil.
2. Poročilo nadzornega sveta.
3. Volitev enega člana upravnega sveta za dobo dveh let in pet članov nadzornega sveta.
4. Slučajni predlogi delničarjev, kateri se pa morajo vsaj 8 dni pred občinim zborom naznaniti pisмено upravnemu svetu, da pridejo v razpravo.

Premeniti bi bil § 3. dr. pravil, da se razglasi družbe objavljajo v v Ljubljani izhajajočem uradnem listu in enem ljubljanskem dnevniku, in § 4. v smislu dopisa c. kr. deželne vlade v Ljubljani z dné 20. julija 1903, da bi se po vplačani II. emisiji v znesku 300.000 kron glasila skupna glavnica na 600.000 kron in 1200 delnic a 500 kron.

Delničarji, ki hočejo izvrševati svojo glasovalno pravico, morajo v smislu določil § 10. dr. pravil vsaj pet dni pred občinim zborom položiti svoje delnice v pisarni družbe Kongresni trg št. 19 v Ljubljani.

V Ljubljani, 12. febr. 1904.

225 1—1

Upravni svet.

Objava.

221 1—1

Podpisani si usoja naznanjati, da ima **naprodaj** novo močno **stolpno uro** za kako župno cerkev. Delo solidno, cena nizka.

Obenem naznanja, da sprejema vsa v njegovo stroko spadajoča dela in popravila, katera izvršuje točno in po najnižji ceni. Priporočujoč se veleč. cerkvenim predstojništvom, beleži z odličnim spcstovanjem

Marija Lenard,

izdelovatelj cerkvenih ur,
Šmartno pri Kranju.

Pristna slivovka

iz l. 1898, 40° močna, je dobiti po zmernih cenah, prosto postavljena na vsako železnično postajo, v sodih, držcih po 800 l. Pojasnila daje oskrbništvu **soneške graš-đine** pošta **Studenec-Ig**, kjer je na prodaj tudi pristno dolensko vino, v vsaki množini po nizkih cenah. 213 6—2

Ščiti za krste,
da se iste v grobu ne stlačijo,
najcenejše in najpopolnejše nadomestilo za zidano grobnico.
Vis. c. kr. ministrstvo notr. zadev jih je odobrilo in dopustilo, da se smejo uporabljati po vseh glavnih mestih.
Posebno se priporočajo z ozirom na bližnjo otvoritev novega pokopališča in s tem zvezana prenašanja nanj.
V zalogi jih ima:
pogrebni zavod Frana Doberleta v Ljubljani.
1509 11

Vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, odprto.

Mejnarodna panorama
Ljubljana, Pogačarjev trg.
Fotoplastiški umetniški zavod
s povsem novo briljantno razsvetljavo.
Vsak teden druge dežele.
V soboto, 13. februarja 1904
zadnji razstavni dan
Potovanje po
Savoji
in zanimiva pot na
Montblank.
V nedeljo, dné 14. februarja do sobote,
20. februarja
Potovanje po
Norveškem.
Serija 40 v. Otroci 20 v. 6 serij
2 kroni, 10 serij 3 krona.
Za šole in društva znižane cene.
Velepospotovanjem
222 1—1 **ravnateljstvo.**

Krojaškega pomočnika

sprejme takoj 214 3—2

A. Tavčar v Škofji Loki.

Poskusite
pristni
rastlinski
likér
„Florian“
Varstvena znamka.
Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.
Ogreva in oživlja telo,
Budi tek in prebavo,
Daje dobro spanje.
Lastnik:
Edmund Kavčič v Ljubljani.
Vzorci se radovoljno dajejo
brezplačno. 1741 26

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zgube pri šrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — **Promese** za vsako žrebanje.
Kulturna izvršitev naročil na borzi.

Menjarična delniška družba
„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurznih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni nasveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih. 134 293